

4ο Μήνυμα

Η Ομορφιά της Νύφης

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ρωμ 6:19, 22, Εφ 5:25-27,
Απ 19:7-9, Α΄ Θεσ 5:23, Ασμ 8:13-14

I. Η διαδικασία του αγιασμού κατά την ιδιοσυγκρασία είναι η διαδικασία της οργανικής μας σωτηρίας, που είναι ο καλλωπισμός μας, ώστε να γίνουμε η όμορφη, άγια και ένδοξη νύφη για τον Χριστό—Α΄ Θεσ 4:3α, Α΄ Πε 1:15-16, Εφ 1:4-5, 5:25-27, Α΄ Θεσ 5:23-24, Ρωμ 6:19, 22:

A. Η προς Εφεσίους 5:25-27 αποκαλύπτει το σύνολο της πλήρους σωτηρίας του Θεού, παρουσιάζοντάς μας τον Χριστό σε τρία στάδια:

1. Στο παρελθόν ο Χριστός ως Λυτρωτής πρόσφερε τον Εαυτό Του υπέρ της εκκλησίας για τη δικαστική μας απολύτρωση—«Οι άνδρες, να αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη της»—Εφ 5:25.
2. Στο παρόν ο Χριστός, όντας το ζωοποιό Πνεύμα, αγιάζει την εκκλησία κατά την ιδιοσυγκρασία, εμποτίζοντάς την με το στοιχείο Του, ώστε να γίνει το όμοιό Του. Αυτή είναι η οργανική σωτηρία που είναι ο καλλωπισμός και η προετοιμασία της νύφης—«Για να την αγιάσει, αφού την καθάρισε με το λουτρό του νερού διαμέσου τού λόγου»—Εφ 5:26.
3. Στο μέλλον ο Χριστός ως Νυμφίος θα παρουσιάσει την εκκλησία στον Εαυτό Του, ως το όμοιό Του, για την ικανοποίησή Του—«Για να την παραστήσει στον εαυτό του εκκλησία ένδοξη, χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο μ' αυτά, αλλά για να είναι άγια και χωρίς ψεγάδι»—αυτός είναι ο δοξασμός μας για την παρουσίαση της νύφης—Εφ 5:27.
4. Στο παρελθόν ο Χριστός πρόσφερε τον Εαυτό Του υπέρ της εκκλησίας, στο παρόν την αγιάζει, και στο μέλλον θα την παρουσιάσει στον Εαυτό Του, ως το όμοιό Του, για την ικανοποίησή Του. Συνεπώς, η αγάπη Του προς την εκκλησία έχει σκοπό τον αγιασμό της, και ο αγιασμός της έχει σκοπό να την παρουσιάσει ένδοξη στον εαυτό Του.

B. Η ομορφιά της νύφης προέρχεται από τον ίδιο τον Χριστό, ο οποίος εργάζεται μέσα στην εκκλησία και ακτινοβολεί από αυτήν, για να εκφράζεται μέσω αυτής—Ησ 43:7, Εφ 3:21.

Γ. Ο Χριστός είναι στεφάνι δόξας και διάδημα ωραιότητας για το υπόλοιπο του λαού Του—Ησ 28:5:

1. Το στεφάνι μοιάζει με καπέλο ή τουρμπάνι, ενώ το διάδημα είναι σαν κεφαλόδεσμος, το πιο όμορφο και ένδοξο μέρος του στεφανιού—Εξ 28:36-39, 29:6, Ησ 62:3.
2. Πρέπει να βλέπουμε συνεχώς την ομορφιά του Κυρίου μέσα στην εκκλησία, που είναι ο οίκος της ωραιότητάς Του, ώστε να μεταμορφωνόμαστε από δόξα σε δόξα, όντας στολισμένοι από τον Κύριο, για να γίνουμε η όμορφη νύφη Του, έχοντας τον Κύριο ως το διάδημα της ωραιότητάς μας—Β΄ Κορ 3:18, Απ 19:7-9, Ησ 28:5, Ψλ 27:4, Ησ 60:1, 7, 9, 13, 19, 62:3, Απ 21:11.

II. Το κύριο έργο του Κυρίου στην ανάκτηση είναι το γνήσιο έργο που κάνει για να μας προετοιμάσει να γίνουμε η ένδοξη νύφη Του. Χωρίς τον διαρκή, εσωτερικό αγιασμό, που αναφέρεται στην προς Εφεσίους 5:26, δεν θα υπήρχε τρόπος να ετοιμαστεί η νύφη και, συνεπώς, να εκπληρωθεί η Αποκάλυψη 19:7-9:

A. Η εκκλησία καλλωπίζεται μέσω της διαδικασίας του αγιασμού από τον Χριστό, ως το ζωοποιό Πνεύμα, που μας καθαρίζει με το λουτρό του νερού στον λόγο Του—Εφ 5:26-27:

1. Αυτό δείχνει ότι στον λόγο του Χριστού βρίσκεται το Πνεύμα ως το νερό της ζωής. Τα λόγια Του προς εμάς είναι πνεύμα και ζωή—Ιω 6:63.
 2. Όντας το ζωοποιό Πνεύμα, ο Χριστός είναι το Πνεύμα που μιλά. Ό,τι λέει αποτελεί τον λόγο που μας ξεπλένει. Αυτό δεν αναφέρεται στον «λόγο», τον διαρκή λόγο, αλλά στο «ρήμα», που δηλώνει τον άμεσο, παρόντα λόγο του Κυρίου προς εμάς—Μτ 4:4, Ιω 6:63, Απ 2:7, 22:17α, βλ. Ησ 6:9-10, Μτ 13:14-15, Πραξ 28:25-31.
 3. Η ομιλία του Χριστού είναι το Πνεύμα. Η ομιλία Του είναι αυτή καθαυτή η παρουσία του ζωοποιού Πνεύματος—Ιω 6:63, Εφ 6:17.
 4. Ο ενοικών Χριστός, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα, μιλά πάντοτε έναν άμεσο, παρόντα, ζωντανό λόγο, ώστε να καθαρίζει μεταβολικά καθετί παλιό και να το αντικαθιστά με καθετί νέο, προκαλώντας μια εσωτερική μεταμόρφωση.
- B. Μέσα από αυτή τη διαδικασία πλύσης, εμποτιζόμαστε με τον Χριστό και καλλωπιζόμαστε από Αυτόν, ώστε να γίνουμε η άγια, όμορφη Νύφη Του, που εκφράζει τον Θεό, χωρίς ψεγάδι ή ατέλεια (Απ 19:7, βλ. Ασμ 6:13, 8:13-14).
- Γ. Ο Χριστός, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα, αγιάζει την εκκλησία, καθαρίζοντάς την με το λουτρό του νερού εν τω λόγω. Σύμφωνα με τη θεία έννοια, το νερό εδώ αναφέρεται στη ρέουσα ζωή του Θεού, που συμβολίζεται από το ρέον νερό (Εξ 17:6, Α΄ Κορ 10:4, Ιω 7:37-39, Απ 7:17, 21:6, 22:1, 17). Τώρα βρισκόμαστε σε μια τέτοια διαδικασία πλύσης ώστε η εκκλησία να είναι άγια και χωρίς ψεγάδι.
- Δ. Το «λουτρό» στην προς Εφεσίους 5:26 αναφέρεται στον νιπτήρα. Στην Παλαιά Διαθήκη οι ιερείς χρησιμοποιούσαν το λουτρό ώστε να καθαρίζονται από την εγκόσμια ακαθαρσία (Εξ 30:18-21). Κάθε μέρα, πρωί και βράδυ, πρέπει να ερχόμαστε στην Αγία Γραφή και να καθαριζόμαστε από το λουτρό του νερού εν τω λόγω.
- Ε. Ο Παύλος χρησιμοποιεί τη λέξη «ρήμα» για να αναφερθεί στον λόγο κατά τη διαδικασία της πλύσης (Εφ 5:26). «Λόγος» είναι ο αντικειμενικός Λόγος του Θεού που είναι καταγεγραμμένος στην Αγία Γραφή. «Ρήμα» είναι η ομιλία του Θεού προς εμάς σε μια συγκεκριμένη περίπτωση (Μκ 14:72, Λκ 1:35-38, 5:5, 24:1-8).
- ΣΤ. Το ρήμα μάς αποκαλύπτει κάτι προσωπικά και άμεσα. Μας δείχνει τι πρέπει να αντιμετωπίσουμε και από τι πρέπει να καθαριστούμε (ο χάλκινος νιπτήρας ήταν σαν καθρέφτης που μπορούσε να αντανakλά και να εκθέτει—Εξ 38:8). Αυτό που είναι σημαντικό για τον καθένα μας είναι το αν μιλά ο Θεός σε μας σήμερα.
- Ζ. Ένα πράγμα που πάντα εκτιμούμε είναι ότι ο Κύριος σήμερα συνεχίζει να μας μιλά προσωπικά και άμεσα. Η αληθινή αύξηση στη ζωή εξαρτάται από τη λήψη του λόγου άμεσα από τον Θεό. Μόνο η ομιλία Του μέσα μας έχει πραγματική πνευματική αξία (Εβρ 3:7-11, 15, 4:7, Ψλ 95:7-8).
- Η. Το κεντρικό σημείο της προσευχής μας πρέπει να είναι η λαχτάρα μας για τον λόγο του Κυρίου. Αυτή η ομιλία μάς δίνει τη δυνατότητα να εκπληρώσουμε τον σκοπό της αιώνιας οικονομίας Του, σύμφωνα με την επιθυμία της καρδιάς Του να αποκτήσει μια Νύφη ως το όμοιό Του (Απ 2:7, βλ. Α΄ Σαμ 3:1, 21, Αμ 3:7).
- Θ. Με έναν πολύ πρακτικό τρόπο, η παρουσία του Κυρίου είναι ένα με την ομιλία Του. Όποτε μιλά, συνειδητοποιούμε την παρουσία Του μέσα μας. Η ομιλία του Χριστού είναι αυτή καθαυτή η παρουσία του ζωοποιού Πνεύματος.
- Ι. Η ομιλία του ενοικούντος Χριστού, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα μέσα μας, είναι το καθαριστικό νερό που εναποθέτει μέσα μας ένα νέο στοιχείο, για να αντικαταστήσει το παλιό στοιχείο στη φύση και την ιδιοσυγκρασία μας. Αυτός ο μεταβολικός καθαρισμός προκαλεί μια γνήσια και εσωτερική αλλαγή στη ζωή, που αποτελεί την πραγματικότητα του αγιασμού και της μεταμόρφωσης της ιδιοσυγκρασίας.
- ΙΑ. Πρέπει να καλλωπιζόμαστε από τον Χριστό, που είναι το ζωοποιό, ομιλούν Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μας. Μέσω της ομιλίας του Κυρίου μέσα μας, που είναι το ζωοποιό Πνεύμα, γινόμαστε η ένδοξη εκκλησία Του (Εφ 5:26-27, Απ 2:7).

III. Η προς Εφεσίους 5:27 αποκαλύπτει ότι η εκκλησία, όντας η Νύφη του Χριστού, θα γίνει τελικά ένδοξη, εκφράζοντας τον Θεό, «χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο μ' αυτά, αλλά για να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι»:

- A. Η μόνη μας ομορφιά είναι ο Χριστός που ακτινοβολεί από μέσα μας. Αυτό που εκτιμά ο Χριστός μέσα μας είναι η έκφραση του εαυτού Του—Ψλ 50:2, Β' Κορ 3:15-18, βλ. Εξ 28:2:
1. «Τα μάτια σου θα δουν τον βασιλιά στην ωραιότητά του» (Ησ 33:17α). «Και ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου» (Ψλ 45:11α).
 2. «Είσαι ωραία, αγαπητή μου, σαν τη Θερσά, χαριτωμένη σαν την Ιερουσαλήμ, τρομερή σαν στρατός με σημαίες»—Ασμ 6:4.
- B. Το να είναι προετοιμασμένη η νύφη σημαίνει ότι θα είναι ντυμένη με «εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό», το οποίο είναι «τα δικαιώματα των αγίων» (Απ 19:8). Αυτό το λινό εκλεκτής ποιότητας είναι η ομορφιά της νύφης.
- Γ. Την ημέρα του γάμου του, ο νυμφίος ενδιαφέρεται πολύ περισσότερο για την ομορφιά της νύφης του παρά για τις ικανότητές της. Ο Κύριος Ιησούς, ο Θεός μας, ενδιαφέρεται πρωτίστως να εκφράζεται η ομορφιά Του μέσα από την ανθρώπινη φύση μας. Πρέπει να καλλωπιζόμαστε από τον Χριστό καθημερινά ώστε να είμαστε έτοιμοι να παρουσιαστούμε σε Αυτόν ως η αγαπημένη Του νύφη.
- Δ. Όποτε αφιερώνουμε χρόνο για να θεωρούμε την ομορφιά του Κυρίου στον λόγο Του, πραγματοποιώντας ανάγνωση με προσευχή και στοχασμό (Εφ 6:17-18, Ψλ 119:15), Εκείνος γίνεται η ομορφιά μας και εμείς καλλωπιζόμαστε από Αυτόν, για να γίνουμε ο οίκος της ωραιότητάς Του, ώστε και Εκείνος να καλλωπιστεί (Ψλ 27:4, Β' Κορ 3:18, Ησ 60:7β, 9β, 13β, 19β, 21β).
- E. Το λουτρό του νερού εν τω λόγω στην προς Εφεσίους 5:26 καταπολεμά κυρίως τις κηλίδες και τις ρυτίδες. Οι κηλίδες αναφέρονται σε κάτι από τη φυσική ζωή, ενώ οι ρυτίδες σχετίζονται με την παλαιότητα. Μόνο το νερό της ζωής μπορεί να ξεπλύνει μεταβολικά τέτοια ελαττώματα μέσω της μεταμόρφωσης της ζωής.
- ΣΤ. Το να είμαστε άγιοι σημαίνει να είμαστε εμποτισμένοι και μεταμορφωμένοι από τον Χριστό. Το να είμαστε άμωμοι σημαίνει να μην έχουμε ούτε κηλίδα, ούτε ρυτίδα, μη έχοντας τίποτα από τη φυσική ζωή του παλαιού ανθρώπου—βλ. Ασμ 4:7.
- Z. Επίσης, η εκκλησία δεν θα έχει «κάτι παρόμοιο μ' αυτά», πράγμα που σημαίνει ότι δεν θα υπάρχει κανενός είδους ελάττωμα. Ο Θεός θα οδηγήσει την εκκλησία σε σημείο που να μην μπορεί να ειπωθεί τίποτα εναντίον της καθ' οιονδήποτε τρόπο—Εφ 5:27.

IV. Η προς Εφεσίους 5:26-27 αντιστοιχεί με το Άσμα Ασμάτων 8:13-14. Και οι δύο περικοπές αποκαλύπτουν ότι, μέσω της ομιλίας του Κυρίου προς εμάς, προετοιμαζόμαστε να γίνουμε η ένδοξη νύφη Του, έχοντας την επιθυμία για τη δεύτερη έλευσή Του—«Ω, εσύ, που κάθεσαι στους κήπους, οι σύντροφοι προσέχουν στη φωνή σου· κάνε με να την ακούσω. Σπεύδε, αγαπητέ μου, και να γίνεις όμοιος με δορκάδα ή με νεαρή ελαφίνα επάνω στα βουνά των αρωμάτων»:

- A. Στο Άσμα Ασμάτων, η αγαπητή αναζητήτρια του Χριστού ζητά από Αυτόν, ο οποίος κατοικεί μέσα στους πιστούς, που είναι οι κήποι Του, να την αφήσει να ακούσει τη φωνή Του, καθώς οι σύντροφοί της επίσης ακούνε τη φωνή Του—8:13, βλ. 4:13-16, 5:1, 6:2:
1. Αυτό δείχνει ότι στο έργο που επιτελούμε για τον Χριστό, που είναι ο Αγαπημένος μας, πρέπει να διατηρούμε κοινωνία μαζί Του, ακούγοντας πάντα τη φωνή Του—Λκ 10:38-42.

2. Η ζωή μας εξαρτάται από τα λόγια του Κυρίου, και το έργο μας από τις εντολές Του (Απ 2:7, Α΄ Σαμ 3:9-10, βλ. Ησ 50:4-5, Εξ 21:6). Χωρίς τα λόγια του Κυρίου δεν θα είχαμε αποκάλυψη, φως ή προσωπική γνώση του Χριστού που είναι ο Βασιλιάς μας (Ησ 6:1, 5), ο Κύριός μας (Β΄ Κορ 5:14-15), η Κεφαλή μας (Κολ 2:19) και ο Νυμφίος μας (Β΄ Κορ 11:2). Η ζωή των πιστών εξαρτάται ολοκληρωτικά από την ομιλία του Κυρίου (Εφ 5:26-27).
- B. Σαν μια καταληκτική προσευχή σε αυτό το ποιητικό βιβλίο, το Άσμα Ασμάτων, η αγαπητή του Χριστού προσεύχεται ώστε ο Αγαπημένος της να σπεύσει να επιστρέψει με τη δύναμη της ανάστασής Του (σαν δορκάδα και νεαρή ελαφίνα), για να εγκαθιδρύσει τη γλυκιά και ωραία βασιλεία Του (τα βουνά των αρωμάτων) σε όλη τη γη—8:14, Απ 11:15 Δν 2:35:
 1. Μια τέτοια προσευχή απεικονίζει την ένωση και την κοινωνία μεταξύ του Χριστού, του Νυμφίου, και των αγαπημένων Του, που είναι η νύφη Του, στη γαμήλια αγάπη τους. Με τον ίδιο τρόπο, η προσευχή του Ιωάννη, που αγαπούσε τον Χριστό, όντας ο επίλογος της Αγίας Γραφής, αποκαλύπτει την αιώνια οικονομία του Θεού σχετικά με τον Χριστό και την εκκλησία στη θεία Του αγάπη—Απ 22:20.
 2. «Νάρθεις, Κύριε Ιησού!» είναι η τελευταία προσευχή στην Αγία Γραφή (Απ 22:20). Ολόκληρη η Αγία Γραφή καταλήγει με την επιθυμία για την έλευση του Κυρίου, που εκδηλώνεται ως προσευχή.